

ИНСТИТУТ И
870
И. В. 303.04

Wildersmit, 12. VI. 1921.

(28)

Драги Давид,

веднъж направих, за отплатата за твоя
колко дена работи със твоя смел, защото
въз основа вървеш попурих откритката
ми във з. т. т. у, когато ми отне
и повтаряш твоя илюзия.

Това не искаш!

Сега пак ще моя събота да си
А и тя пръв тани, да се тревожиш
ти не си вярвай абсолюти въ нещо

Направих, че се обрива на
тебе. Направих, че ти и
деятелна ти донесува вървеш
сервиза твоя твоя обич
Колко ми е твоя не е ли дна
твоята!

Ако ти не си само изволен,
то е само моя отиш, когато се
погледна от твоята въра въ
тилата на дадена обичаваш.

Но за участия и твоя едновременно
ми все твоя. Аз не мога за
твоя да твояш. Ти твоя
на всичко. Да твояш на
всичко ошорт стокера на
забравата (Schwamm d'rauber!
Като казваш твоята.